והיה לכנים (פמות ח) ודרך שחורה

סקופלת ללחת מן החרץ וכזחת נחלקו

עליו רבק אבל פרעוש היא הכינה

הרוחשת וחייב עליה אפינו לרבנן

כדאמרי' בפ' שמונה שרלים (לקמן דף

קז: ושם) ואין נראה לר"ת דאמרינן

יציאות השבת

הולחה דכים חשיבה דקה תורה אור מיבעי ליה להציל על בגדיו: סם לם דמית - ע"כ אם להכשר זרשים באת לדמויה לא תדמיה אלא להך: שירד דלף לתוכה כו'י משנה היא במסכת מכשירין (פ"ד משנה ה) השטיה אחר הסיפא דהטופה את הקערה והכי תק עריבה שירד הדלף לתוכה כו' הניחה שירד הדלף לחוכה מים כגילוין והלפים ב"ש אומרים בכי יותן וב"ה אומרים אינם בכי יותן נטלה לשופכה אלו ואלו מודים שהן בכי יותן ומ"מ יש

> מנחות לו: ד'ה אי הקנה) לקמן קו:

דנהות

מהל וכו׳

נגרכות כניל: בליח השים

לשמוע מהך סיפא כדגרסיגן בספרים (וכב"ה) נחנה לעריבה זו שירד הדלף למוכה אפ"ג דאטלי טיטף הוא אפילי הכי מדלא כפאהגלי דעתי' דאחשבינהן לקבלן והוו חשובים אותן שבתוכה והך מנחה נמי חחשבה לקבולי בהחי כים האי זיכה אמ"ג דבזיבה לא ניחא ליה אכן לחיובי אהולאת זיבה לא מהדריכן אלא אסולאת כים : כניסדין · למרחוק: וכלפין - מלמעלה כשהיא מלאה: איכן ככי יופן - דלח ניחה ליה בחו : כם רבי יפודם - דאמר מלאכה שאינה לריכה לגופה שברטט לא תפשה ואיט לריך לעיקר (תחלתה)[תכליתה]כי הכא שאיט לריך לזיבה זו שעל ידה בא הכים [לקמן יני] הזה ואשפ"ל חייב עליה ופלוגתייהו [שם א" ואלו] בהמלכיע (לקתן דף נג:) גבי מוליא המת במטה חייב ואפ"ג דהולאת המת לא ניחא ליה ביה ור"ש פוטר: עם משיכם - ולא חיישינן דילמא נפיק בהו הפיסה הנח מיים לה מיים לה המיים להינת נשיק בה הביח (א) גם אלה משתחשף: והיה של בלפו פמיד - קרל לשים שיים מיירל הול להך דרשה דהל כבר קבע לשים שיים שמנה שירו ליה מקום והיה על מלח אהרן: למשמש דיה מי דמי כנדו שלא יהא כרוך בשום דבר פן ההם לא פהא: יוציאני שלבם הדה - דהר היו

יוליאט: סלכסא רכסי - דבר גדול יש הספ לה החה: יוליחנו: **סלכסם רכסי - דכר גדונ יש**(נ) ר'ה שמה
סים להחק כאן להפרישו מאיסור שבח : שמש
מיל מלטיק כאן להפרישו מאיסור שבח : שמש
מיר (ניתומי)
"סרוג יוביום מני עסקיקו ולאיר הגר
"מיו (ניתומי)
"מרוג "להמני אלא יקרא קא "מסורג גמל "מרוב" כלומר דגדול מאר : לא דילמש • לאיר
(ד) מים רים הגר דקתני אתרוייהו קא' ותרוייהו שמא ישה אבל ביום שפיר דמי : מי שמרה הקופא ללימל ממסניסין - דקהני לאיר הנר להיום נראש זכרי בפרף ואפ"ה מספקא לן דאיכא לפלוגי ועי לפרוג בהו ולמימר דלאור הנר אלא יקרא

בה ונמימר זנות יאל יוצר קלי קלי הכל נמי איכא למימר דאין פולין אפילו ביום ולאור הגר אאין קורין קאי: - סים . דקתני לחור הגר בתרווייהו : כני מתוום. מפנקי ולה עבדי מלחכה ובגדיהם רחבים כשל אשה ולריכים נמ׳ מי אלימה עיון : מידע ידעי · שבגדי האנשים

מתתמים ושי לתתו דף פג קלרין שעוסקין בשדות במלחכה ושל ביה עירוניו נשים רחבים בתי יד שלהן: דוקנום. דף פס פינ: מירוני קלרים במקלת ושל אנשים מעונגין

מבקרין חולין רחבים ודומין זה לזה וגזרינן שמא יטה : פכל דילדום - רחבים הרבה ואין של אנשים דומין להם : ברס"ר - בחול : מפני הכבוד - של שוברין ים שלא ימאסו : **פסיסטריין** - הקאה גומיטא בלע"ז כך מלאחי : **פולל וזורק** · בשבח מולל להמיש כחן שלא יחזרו אליו ובלבד שלא ימטיל "ב בדוחק ויהרוג דסבירא ליה הריגם כינה שבות ואבא שאול כר"א ומחייב חטאת הלכך גזריגן מלילה שלא יהרוג : **מקסע לפו** - הורגן שות היא ובשבת: לקנא · ספל: מאפולם · סינה שבות ואבא שאול כר"א ומחייב חטאת הלכך גורינן מצילה שלא יהרוג: מקפע להו · הורגן רעמי היה ובשבת: לקנא · ספל: מאפולם · סינה: מפירין · כדספרש טעמא בפרק שמונה שרלים (לקמן דף קוז) מאילים מאדמים דמשכן מה נידה החיין אילים פרים ורבים אף כל שפרה ורבה ושינה אינה פרה ורבה אלא מבשר אדם היא שורלת: וכן היה רכי שמפון כן אלפור אומר - דבהני נמי פליני ב"ש וב"ה: אין משדכין · בשבה משום ממלוא חפלך: וכ"ה מפירין · פרקא סברי חפלך ולא חפלי שמים: ואין מנחמין - וניר. לפון דף בהני ממלוט מיוליא שום בורץ (ג) להרחוב דבותה בתוחוות שלא אושרים וחפלך ולא חפלי שמים: ואין מנחמין - ביר משום דמלוטער עם המלטעריון: שבם היא מלוס בירין בירים בתוחוות שלא אושרים וחפלך ולא חפלי שמים ואין מנחמין - ביר משום בירים ביר

שלא ילקה כוי ידהייט אטלי טיטף לא חשיב ניה הך לפיי' : פי דפי. [שבתוכה הרי זה בכי יותן · אין זה במשנה אלא שהשים פב א פיי פיר פהל פשם יקפה מי יהדיע חשני ביטף גם חשיב כים הך כפיי : פי דפי . מדיקה מדקקם העיחון והגילפין אינן בכי יוסן משמע (נ)האל א ניהא לים הען חשיבותא דמבאלו לים או חשיבותא דמבאלו בפיין וכפיים זו אינה אל א שבתוכה הכי הן בכי יוסן : שבוא יביע הרג יוסף האינו חשורה הקופלת דכויב והך את פשר הארן לגלות פליהן שאינו חפן בהן אבל הכא לפציו שבת אחשיבותא דמולאה לגלות פליהן שאינו חפן בהן אבל הכא לפציו שבת אחשיבותא דמולאה

שלא ילקה הכותל אינו בכי יותן מי דמי התם לא קא בעי להו להני משקין כלל הכא קא בעי להו להאי כים לקבולי ביה זיבה הא לא דמיא אלא לסיפא "עריבה (ו) שירד דלף לתוכה מים הניתוין והנצפין אינן בכי יותן ושבתוכה הרי זה בכי יותן אלא אביי ורבא ראמרי תרוייתו ל"ק הא "ר' יתודה והא ר' שמעון תני דבי רבי ישמעאל יוצא אדם בתפילין בע"ש עם השיכה מאי מעמא כיון "דאמר רבה בר רב הונא 'חייב אדם למשמש בתפילין כל שעה ושעה ק"ו מציץ מה ציץ על מצדו תמיד שלא יסיה דעתו ממנו תפילין שיש בהן אזכרות הרבה על אחת כמה וכמה הלכך מידכר רכיר להו תניא חנניא אומר יחייב אדם למשמש בבגדו ע"ש *עםחשכה אמר רב יוסף הלכתא רבתי לשבת: לא יפלה את כליו כו' : איבעיא להו לא יפלה את כליו ביום שמא יהרוג ורבי אליעזר היא דתניא אמר רבי אליעזר *ההורג כינה בשבת כאילו הורג גםל ולא יקרא לאור הגר שמא ימה או דילמא תרוייהו שמא ימה ת"ש אין

פולין ואין קורין לאור הגר "כי אליכא סמתניתין ת"ש "אין פולין לאור הגר ואין קורין לאור הגר "אלו מן ההלכות שאמרו בעליית תנניה בן חוקיה בן גרון "ש"ם דתרוייתו שמא ימה ש"ם אמר רב יהודה אמר שמואל 'אפילו להבחון בין בנדו לבגדי אשתו אמר רבא לא אמרן אלא דבני מחוזא אבל דבני חקליתא מידע ידעי ודבני מרווא נמי לא אמרן אלא דזקנות אבל דילדות מידע ידיעי ת"ר איו פולין ברה"ר מפני הכבוד כיוצא בו אמר *(רב) ב

קיתורה ואמרי לה רבי נחמיה אין עושין ב אפיקמוויון ברה"ר מפני תכבוד ת"ר "המפלה באת כליו מולל חורק ובלבר שלא יהרוג אבא שאול אומר נוטל וזורק ובלבד שלא ימלול אמר רב הונא 'הלכה פולל וזורק וזהו כבורו ואפי' בחול רבה מקמע להו ורב ששת מקמע להו רבא שדי להו לקנא דמיא אמר להו רב הַנחמן לבנתיה קמולין ואשמעינן לי קלא ארמר אין הורגין את ב"א אומר אין הורגין את בשבת דברי ב"ש"וב"ה מתירין וכן

היה רשב"א אומר משום רשב"ג אין משדכין את התינוקות לארם ולא את התינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות ואין מנחמין אבלים" ואין מבקרין חולין בשבת דברי בית שמאי "וב"ה מתירין: ת"ר הנכנס לבקר את החולה *) אימר שבת הוא מלזעוק ורפואה קרובה לבא ור"ם אומר יכולה היא שתרדם

במדרש "אף כי אנש רמה אלי כנים [קילם פסוק נוטם שברחש (ד) ובנדה פ"ב (דף כ:)שלח לה מסריקותה מקטל קלמי ופי' בקונטרם מסרק להרוג כנים ואין דרך שחורה הקופלת להיות בראש ועוד בברטת

פה ד מיי' פי"ם מכלי שכת כלכה כו סמג לאין שה מוש"ע אים שבת כנכה לאין סה מוש"ם איר סימן רנג ספיף :: (פ"ו דף כל:) אמריכן ממהדורי מילי פו ה מיי פ"ם מסלי ומסמרטוטי קלמי ודרך כנים לכנות שנת כלכה יד התו שם מושים חו"ה סימן שרה סעיף ה: הרוחשות להיות בסמרטוטי מבגדים

נר מצוה

כלכה ה: פג ב חיי' פי'ש מסלי שבת סלכה כו סחג לחרון סה שוש"ש פו"ה

מימו רנב ספיף ו:

פר נ חיים שם וס"ד תכלכות הפילין כלי יד סתג ששין כנ טור ש"ע חו"ח סימן כה

: ספיף

ממ ב מייי פכ"ד מהלי שכם כלכה כ סוג שם פושים אויה פיי ש ספיף ו וסיתן רפו :

רבינו חננאל ואיפרכא הא ררבי זירא ואפרינן פי דפי תכים דוב לקערה בטחל הכים דוב לקשרה בטחל כי' ואוקטינה אביי ורבא הא דקרני הייב ר' יהודה דסבר מלאכה שאינה צריכה לנופה חייב עליה והא דקרצי ממדר לד' ותא דקתני שמד לו" שמשך ראמה מלאמה שארה פירסה לנומה בשר עליה ופיול בי" בשר עליה ופיול בי" ורא אדם בהמלק ע"ש שמשן הלון ב"ב אדם "המלק ע"ש לשקטש בחשלין בכל האמר רבק חייב אדם שתה קדמר ומד בין מדי מאון שתה קדמר ומד בין מדי מאו שארון מו אלא אוטרה אחרו אמרה חודה תמידי המלך שבוק ותו וכרון המליך שבון הופרות המידי והא דקרוני ממוד שמעין דאמר מל תפלין שיש בדק הוכרות תפלין שיש בוק תוכרות הרבה קאנו"כ הלכך מדכר דכיר לודי, תציא בדי לודי, ואממן? הייב אדם למסשם בבנוי שרב שכת קט השיטה אחד רב יופף הלבחא "לא יפלה את כלוי אוכדי שלה את כלוי אוכדי שלה את בלוי אוכדי שלה את בלוי אוכדי שלה את הליו אוכדי שלה את הליו אוכדי או שמא יהידונ כנים החנוניתון רבי אליקור היא רקיות ורתור כנית היא רקיות ורתור כנית היא רקיות ורתור כנית היא רקיות ורתור כנית זיא רסתני הרשת כינה כדיורנ וששטנא לא ישלה שמא ישה את הגר. אסר רב יתודה אסר שסיאל אפילו להבחין בין בנדי לבנדה והני מילי בבני

רב נסים נאון

ידיען שקרתבות ודבבני תקליאתא נפי פידע

ממשאין בו אלא אזכרה אחת אמרה תורה °והיה

הרותקות נהיות בסתרעות הבסר פרי שדי שר היי שה אלה לקתן בסרק פרי פו ו פיי שה אלה לקתן בסרק פרי פו עוד שיש שה אלה שרה בייור הרותשה אינה פרה ורבה משף א: אלה באה מזיעת אדם לכך נראה לר"ת פח ז ח מיי פיא מסלי דשחורה הקופלת היא פרעוש וחייב פושים איא סימן שמי דשחורה הקופלת היא פרעוש וחייב עליה לכ"ע וכינה הרוחשת שרי להרוג כב"ה המתירין ובקונטרס נמי פירש

בסמוך דרבה מקטע להו בשבת : מים אלימא ממסגיחין - והפושט ס"ד דברייתה דרכה לפרש טפי ממתניסין ועוד דבברייתא קתני אין פולין ואין קורין משמע ספי דקאי

לאור הגר אתרוייהו מבמתני' דקתני ,ולא יפלה את כליו : אפילן להכחין בין בגדו לבגדי אשתו - דרכן היו לחות שיין מכאן נראה לאסור להבחין כין בגדו לבגדי הכרו לאור הגר: בומר חורק ובלבד שלא ימטל -נראה לפרש דאבא שאול

כרבנן וגזר מלילה דכינה אטו מלילה דפרשם ומלילה דפרשום שמה יהרוג וטלה חדא גזירה היא ורש"י פי' דכר' אליעזר סבירא ליה וקשה דמשמע דרבי אליעזר סבירא ליה דלפלות נמי אסור דקאמר לעיל לא יפלה שמא יהרוג ור' אליעזר היא ומיהו י"ל

דלעיל לא קאי הכי : רבה מקמע להי מפרש ריב"א בחול וקחי חדרב הונח דקאמר זהו כבודו אפילו בחול ואכן סמכינן ארש"י דפי' בשבת וקיימא כבית הלל דשרו בסמוך: